Wydawca: Adeon Wydawnictwo Tebra s.c., www.terminarze.pl
Opracowanie graficzne: Adeon Wydawnictwo Tebra s.c.
Opracowanie mapy Noteci: Kpt. Żeglugi Śródlądowej Grzegorz Nadolny
Okładka: koncepcje architektoniczne przystani w Inowrocławiu, Drawsku, Barcinie, Nakle nad Notecią
Wizualizacje przystani: Biuro Projektowe OSA s.c., ul. Wspólna 23/3, 61-479 Poznań, tel./fax 061 869 90 97
Teksty: Członkowie Związku Miast i Gmin Nadnoteckich
Zdjęcia: Estera Serówka, Krzysztof Kinal, Krzysztof Chełmiński, Jacek Malinowski, Hanna Forbrich, Grzegorz Roczek
Wydano na zlecenie Związku Miast i Gmin Nadnoteckich w Nakle nad Notecią
Wszelkie prawa zastrzeżone

Związek Miast i Gmin Nadnoteckich

BIURO
ul. Kościuszki 34
64-730 Wieleń

SIEDZIBA
ul. Ks. P. Skargi 7
89-100 Nakło n. Notecią

www.rzekanotec.pl

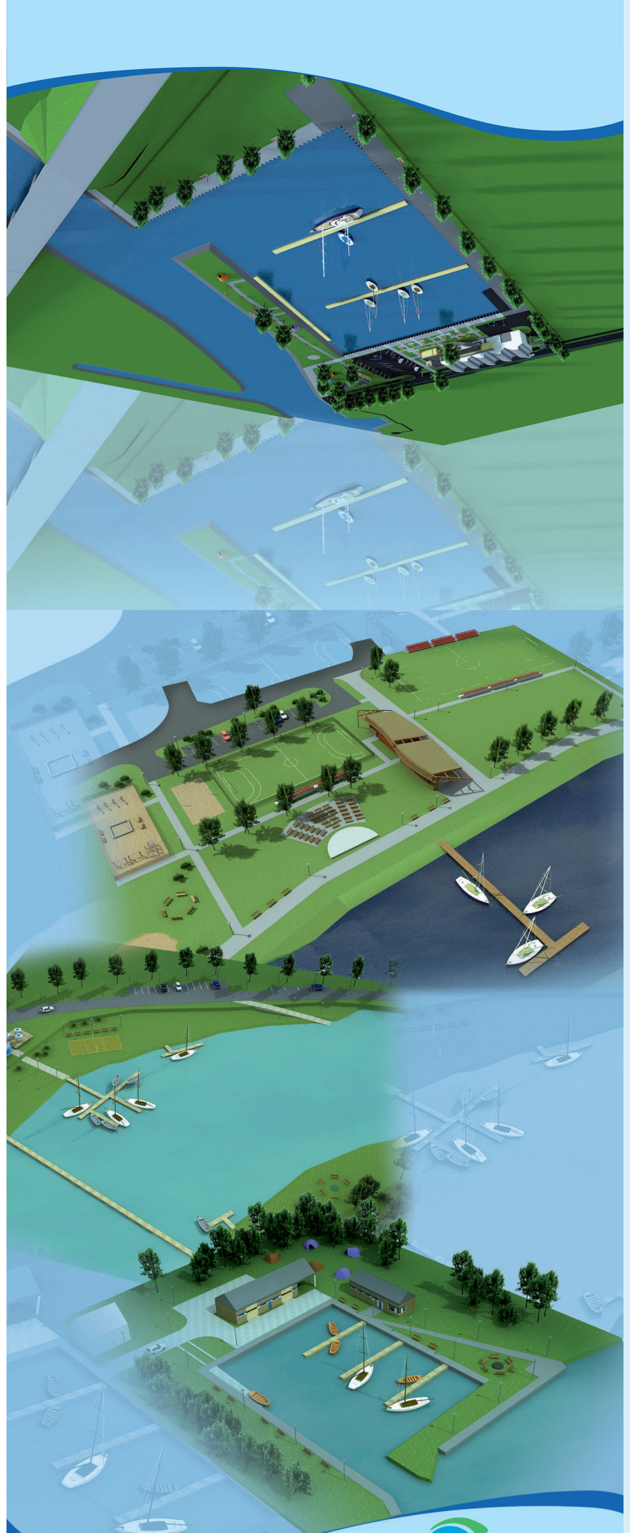

Szlakiem Noteci

Związek Miast i Gmin Nadnoteckich

GMINA BARCIN

Gmina Barcin leży w powiecie żnińskim na granicy Kujaw i Pałuk oraz na Szlaku Piastowskim. Jest niezwykłym połączeniem nowoczesnej gospodarki, pięknej przyrody i bogatej historii. Początki Barcina jako miejscowości sięgają XII wieku. Dynamiczny rozwój gminy jest związany z występowaniem pokładów wapienia i margli jurajskich, których eksploatację w kamieniołomach Bielaw i Wapienna rozpoczęto w 1860 roku. Od 1995 roku działa tutaj francuska Grupa Lafarge, a Zakład Górniczy należy do największych kopalń kamienia wapiennego w Polsce. W 2008 roku, dzięki staraniom władz samorządowych i poparciu lokalnych przedsiębiorców w gminie, utworzono Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną. W rejestrze zabytków województwa jest cmentarz rzymsko-katolicki parafii pw. św. Jakuba w Barcinie i zespoły parkowo-pałacowe w Krotoszynie i Piechcinie. Godne uwagi są też: Góra Świętego Wojciecha, Kurhan w Złotowie – grobowiec megalityczny kultury amfor kulistych starszy od Biskupina o 1500 lat, układ architektoniczny barcińskiej starówki. Warto odwiedzić Izbę Tradycji, poznać historię Jakuba Wojciechowskiego, ponurkować w zalanym kamieniołomie w Piechcinie, zobaczyć inne historyczne miejsca. Barcin stanowi wrota Pałuk – krainy czystych jezior i bujnej przyrody, bogatej historii i kultury, zabytków i atrakcji turystycznych. Gmina Barcin to miejsce, w którym chce się żyć, inwestować i które warto odwiedzić.

MIASTO CZARNKÓW

Czarnków to ponad 800 letnie wielkopolskie miasto o bogatych tradycjach gospodarczych i dużych możliwościach rozwojowych. Walory Czarnkowa i okolic to klimat przedsiębiorczości, bogata historia, urokliwa architektura, wspaniałe tereny rekreacyjne, baza sportowa z m.in. 50 metrowym basenem pływackim z podgrzewaną wodą o temp. 28°C przepiękne okolice z urokliwymi szlakami turystycznymi oraz bogata oferta kulturalna. Co roku Czarnkowski Dom Kultury organizuje w sierpniu spotkanie bliźniąt z całej Polski, a także z zagranicy. Impreza znana jest pod nazwą: „Dzień Spieczonego Bliźniaka". Zapraszamy wszystkie bliźnięta do udziału! Miasto Czarnków liczy około 12 tysięcy mieszkańców, położone jest w województwie wielkopolskim, na skraju Puszczy Nadnoteckiej nad rzeką Noteć w odległości 70 km od Poznania. Jest centrum, skupiającym najważniejsze urzędy i instytucje o zasięgu lokalnym i subregionalnym. Miasto stanowi istotny ośrodek przemysłowy, turystyczny i kulturalny regionu. Otaczająca je bogata roślinność z wielkimi obszarami leśnymi od lat przyciąga licznych turystów, amatorów ciszy, wiejskiego powietrza, pieszych wędrówek, łowiectwa i grzybobrania, którym liczne w tym rejonie gospodarstwa agroturystyczne oferują przytulne miejsce na odpoczynek. Do ciekawych zabytków miasta należy m.in. kościół p.w. św. Marii Magdaleny z początku XVI wieku, jeden z cenniejszych zabytków w Wielkopolsce. Zapraszamy do Czarnkowa!

Więcej informacji i tysiące zdjęć z Czarnkowa na www.czarnkow.pl

GMINA DRAWSKO

Gmina Drawsko to północno-zachodnia część województwa wielkopolskiego, powiat czarnkowsko-trzcianecki; na obszarze 162,9 km^2 znajduje się 12 miejscowości, które zamieszkuje ok. 6000 osób. Od północy graniczy z gminą Krzyż, od wschodu z gminą Wieleń, od południa z gmin Sieraków (powiat międzychodzki) oraz z gminą Wronki (powiat szamotulski), a od zachodu z gminą Drezdenko (powiat strzelecko-drezdenecki) - województwo lubuskie. Północną granicę wyznacza Noteć, a zachodnią-Człapia (Hamerka).

To wymarzone miejsce dla wszystkich, którzy chcą przyjemnie spędzić wolny czas. Piękne lasy, krajobrazy, czyste jeziora, spokój, cisza, liczne atrakcje turystyczne, możliwo obcowania z pięknem natury, uroki wiejskiego życia, rozwinięta agroturystyka oraz gościnność mieszkańców sprawiają, że region ten jest chętnie odwiedzany przez turystów i wczasowiczów. Niewątpliwie największą atrakcją gminy Drawsko jest jej położenie w samym sercu Puszczy Nadnoteckiej, której poznanie umożliwiają liczne szlaki turystyczne. Bogactwo lasów obftujących w runo leśne, a zwłaszcza w grzyby, wsławiło ziemię drawską jako ,,raj dla grzybiarzy" w całej Wielkopolsce. Grzyb stał się znakiem rozpoznawczym naszego regionu, dlatego od kilku lat tradycyjnie organizowany jest Odlotowy Festyn Grzybowy „Grzyby, las wokół nas". Przez całe lato na terenie gminy odbywa się cykl spotka pt. ,,Lato w Puszczy Noteckiej" promujący walory naszej gminy, podkreślający folklor, panujące tradycje i zwyczaje. Włodarze gminy zainicjowali także imprezę „Spotkanie na miedzy", która początkowo była imprezą gminną, podkreślającą specyfkę wsi Chełst (przez wieś przepływa rzeka Miałka, która dzieli ją na dwie części, kiedyś naturalna granica państwa z Niemcami) i gminy Drawsko, będącej granic dwóch powiatów czarnkowsko-trzcianeckiego ze strzelecko-drezdeneckim i dwóch województw - wielkopolskiego i lubuskiego. Dziś impreza ma już rangę powiatową, łączy nie tylko powiat czarnkowsko-trzcianecki i strzelecko-drezdenecki, ale także powiat wałecki. Poza pięknem natury warto zobaczyć także elementy historyczne - zabytki wiejskiego budownictwa drewnianego, pomniki przyrody, cmentarze, kościoły oraz warte uwagi budynki z przełomu XIX i XX w. Aby uchronić przyrodę i poprawić jakość życia mieszkańców, poczyniono na terenie gminy szereg inwestycji w zakresie ekologii, bezpieczeństwa i komunikacji.

Przyjedź, zobacz, a na pewno wrócisz ponownie.

MIASTO I GMINA DREZDENKO

Występowanie zarówno w miecie jak i na obszarze całej gminy zieleni oraz jezior daje możliwość obcowania z przyrodą, relaksu i uprawiania turystyki. Miłośnikom przyrody i pieszych wędrówek polecamy oznakowane szlaki turystyczne, piesze i rowerowe. Turyści i wczasowicze korzystaj nie tylko z atrakcyjności jezior: nie sposób nie oddać się pasji zbierania płodów runa leśnego. O bardzo wysokich walorach przyrodniczych gminy świadczy utworzenie Drawieńskiego Parku Narodowego. Główne zabytki związane są z bogatą historią miasta i gminy Drezdenko: Dawny Arsenał przebudowany w Spichlerz z XVII w., obecna siedziba Muzeum Puszczy Drawskiej i Noteckiej im. Franciszka Grasia, Zespół Pałacowo Parkowy z 1766 roku obecnie siedziba Gimnazjum nr 1 im. Józefa Nojiego, kościół parafalny p.w. Przemienienia Pańskiego wybudowany w latach 1896-1902 r., najstarszy budynek - apteka przy Starym Rynku z XVII w., neogotycki ratusz. Drezdenko jest organizatorem wielu cyklicznych imprez. Na stałe, w kalendarz wydarzeń kulturalnych organizowanych w mieście, wpisały się: Plener Malarski, Jarmark Kasztelański, koncerty z cyklu „Muzyka przed Pałacem", Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej. Na gości czekaj liczne ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty i gospodarstwa agroturystyczne.

Serdecznie zapraszamy do odwiedzenia naszego miasta i okolic.

GMINA INOWROCŁAW

Rolnicza gmina Inowrocław leży w zachodniej połaci czarnych Kujaw. Przez jej obszar wytyczone zostały cztery kwalifkowane szlaki turystyczne: Szlak Piastowski zwany także Szlakiem 1000-lecia Państwa Polskiego (fragment), Szlak gen. Władysława Sikorskiego - 25,5 km (czerwony), Szlak Jana Kasprowicza - 17,5 km (niebieski), Szlak Stanisława Przybyszewskiego- 17 km (zielony) i Szlak Powstania Wielkopolskiego - 16 km (żółty).

Rezerwat Dzikiego Ptactwa Balczewo oraz Obszar Chronionego Krajobrazu Lasów Balczewskich z edukacyjną cieżką przyrodniczą, długości 7,4 km, zainteresują miłośników czynnego obcowania z dziewiczą naturą, tudzież grzybobrania, natomiast malownicze jezioro Szarlej, nieopodal Kruszwicy, zaprasza wędkarzy i wodniaków.

Strzelisty grób na cmentarzu w Górze, stanowi miejsce wiecznego spoczynku najwybitniejszego syna tej ziemi, pisarza okresu Młodej Polski, Stanisława Przybyszewskiego.

Profesjonalną obsługę turystyczną gwarantuje zwiedzającym oddział PTTK w Inowrocławiu.

Mając na uwadze pomyślny rozwój gminy, jej władze samorządowe uznają za najbardziej pożądane kierunki inwestowania takie sektory gospodarki, jak: przetwórstwo rolno-spożywcze, budownictwo oraz telekomunikację.

MIASTO I GMINA KRZYŻ WLKP.

Gmina Krzyż Wlkp. leży w północno-zachodniej części województwa wielkopolskiego, w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim i zajmuje pow. 175 km^2. Tworzy ją miasto Krzyż Wlkp. i 11 sołectw.

Krzyż Wlkp. swoje powstanie, rozwój i nazw zawdzięcza węzłowi kolejowemu, który powstał na przełomie XIX i XX wieku. Prawa miejskie Krzyż otrzymał w 1936 r.

Liczące obecnie 6,5 tys. mieszkańców miasto jest prężnym ośrodkiem gospodarczym, administracyjnym, oświatowym i kulturalnym. Znakomite położenie wśród wielkich kompleksów leśnych przy ujściu rzeki Drawy do Noteci oraz dobrze rozwinięta infrastruktura komunalna i baza gastronomiczna przyciąga do miasta coraz większą liczbę turystów. To dość młode miasto posiada szereg miejsc wartych zwiedzania. Do najważniejszych i najstarszych obiektów architektonicznych należą: dworzec kolejowy z końca XIX wieku, kościół p.w. św. Antoniego z 1882 roku, budynek poczty z początku XX wieku, budynek rzeźni z 1901 roku oraz liczne domy mieszkalne z początku XX wieku.

Poza granicami miasta piękne lasy, jeziora i rzeki tworzą wspaniałe krajobrazy. Przez obszar gminy przepływa rzeka Drawa wraz z dopływem Płocicznej oraz rzeka Noteć, stanowiące atrakcyjne szlaki wodne dla spływów kajakowych. Wyznaczone zostały równie szlaki piesze, rowerowe i konne, które przebiegają przez najpiękniejsze tereny i miejscowości gminy.

W licznych gospodarstwach agroturystycznych, motelach : „Drawa" w Przesiekach, w Pestkownicy i w Dębinie, oprócz aktywnego wypoczynku oferowane są wysokiej jakości usługi gastronomiczne i noclegowe.

Do najcenniejszych zabytków i miejsc, które polecamy do zwiedzenia są: chałupy z XVIII w. w Żelichowie, kościół z 1774 roku p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Hucie Szklanej, kościół z 1884 roku p.w. Serca Jezusowego w Kuźnicy Żelichowskiej oraz liczne pomniki przyrody rosnące w miejscowościach: Żelichowo, Kuźnica Żelichowska i Dębina.

Warto równie zobaczy wiadukt kolejowy w Żelichowie na nieistniejącej już linii kolejowej Krzyż-Wałcz.

MIASTO I GMINA NAKŁO NAD NOTECIĄ

Muzeum Ziemi Krajeńskiej (ul. Pocztowa 14): zwiedzanie ekspozycji, możliwość zapoznania z publikacjami dotyczącymi Nakła i Krajny; spichlerze przy ul. Powst. Wlkp.; kościół w. Wawrzyca - obecnie kościół farny - wybudowany w I po. XIX w. w stylu neorenesansowym w miejscu dawnego nakielskiego grodu; kościół w. Stanisława, dawniej ewangelicki, zbudowany w 1887 r. w stylu neogotyckim; pochodząca z końca XIX i pocz. XX w. zabudowa Nakła; chata szypra z końca XVIII w., XIX-wieczna cukrownia i miejsce, gdzie znaleziono pozostałości człowieka sprzed ok. 5000 lat. Przystań ZSŻŚ z wypożyczalnią sprzętu wodnego podczas sezonu letniego. Dawna prochownia, obecnie z charakterystyczną figurą Chrystusa.

- Trzeciewnica
  Browar Krajan. Przed obiektem 4 lokomotywy kolejki wąskotorowej.
- Łąki Ślesińskie
  Drewniany kościół z I połowy XVIII w. Dwór z pocz. XVIII w., folwark i park stojące na wzniesieniu, gdzie według legendą miał znajdować się średniowieczny obronny zamek. Rezerwaty przyrody: Łąki Ślesińskie, Skarpy Ślesińskie, Las Minikowski.
- Suchary
  Pałac w Sucharach, obecnie klasztor Pallotynów.
- Potulice
  Pałac Potulickich; kaplica grobowa, obecnie kościół katolicki (wybudowana w I po. XVIII w. przez rodzinę Potulickich; miejsce Centralnego Obozu Przesiedleńczego z okresu okupacji i Centralnego Obozu Pracy dla Niemców. Cmentarz ofar obozu z wmurowaną tablicą pamiątkową polskich i niemieckich ofiar
- Występ
  Śluza Józefinki z 1913 r.
- Olszewka
  Pole golfowe - prywatne.

GMINA NOWA WIEŚ WIELKA

Gmina Nowa Wieś Wielka jest jedną z gmin wchodzących w skład powiatu bydgoskiego i znajduje się bezpośrednio w powiązaniu strukturalnym oddziaływania aglomeracji bydgosko- toruńskiej. Gmina jest zlokalizowana w odległości 20 km od Bydgoszczy. W granicach Gminy występuje 18 miejscowości w ramach 15 sołectw. Największe miejscowości to: Brzoza oraz Nowa Wieś Wielka. Liczba mieszkańców to ponad 8500 osób. Powierzchnia Gminy wynosi 148,5 km^2.

Około 60% powierzchni gminy stanowią lasy, w związku z tym gmina należy do najbardziej zalesionych jednostek gminnych województwa kujawsko-pomorskiego. Tereny chronione w granicach gminy zajmują ponad 70% powierzchni, co stanowi gwarancję wysokiej jakości środowiska przyrodniczego. Północno-wschodnia część gminy położona jest w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Wydm Kotliny Toruńsko-Bydgoskiej", który obejmuje teren Puszczy Bydgoskiej wraz z Jeziorem Jezuickim (147 ha). Obszarem o szczególnych walorach przyrodniczych są nadnoteckie łąki, objęte ochroną w postaci Obszaru Chronionego Krajobrazu „Łąki Nadnoteckie", rozciągające się od wsi Brzoza, poprzez Kobylarni, Nowe Smolno, Kolankowo, aż po granice z gminami Białe Błota i Łabiszyn. Charakteryzują się one bogactwem gatunkowym roślinności łąkowej i są siedliskiem rzadkich gatunków ptaków.

Przez gminę Nowa Wieś Wielka przebiega kilka pieszych szlaków turystycznych. Szlak czerwony (26,8 km) prowadzi po borach sosnowych Puszczy Bydgoskiej z Bydgoszczy do Nowej Wsi Wielkiej. Szlak czarny (30 km) wychodzi z Bydgoszczy i biegnie koło Brzozy, przez Dobromierz do Solca Kujawskiego. Szlak „Pałucki" (niebieski, 17,3 km) jest to fragment szlaku prowadzący z miejscowości Brzoza do Łabiszyna przez rezerwat „Dziki Ostrów". Szlak łącznikowy (żółty, 1,4 km) czy Brzozę ze Szlakiem Pałuckim. Szlak zielony (17,9 km) prowadzi z Bydgoszczy do miejscowości Chmielniki nad Jeziorem Jezuickim. Przez gminę przebiega również jeden szlak rowerowy - „Świadkowie Historii" (ogółem 40 km), który prowadzi przez miejsca upamiętniające tragiczne losy Polaków na terenie Puszczy Bydgoskiej. Na terenie gminy 14,7 km.

Nową formą edukacji przyrodniczo-leśnej jest ścieżka dydaktyczno-przyrodnicza „Buczyna", która powstała w wyniku współpracy Nadleśnictwa Solec Kujawski i Gminy Nowa Wieś Wielka.

Atrakcyjne warunki do aktywnego wypoczynku stwarza położone na terenie gminy Jezioro Jezuickie oraz lasy Puszczy Bydgoskiej. W sezonie letnim dużą popularnością cieszą się kąpieliska w Chmielnikach oraz Pieckach odwiedzane licznie przez mieszkańców okolic i Bydgoszczy. Na turystów czeka rozwinięta baza gastronomiczna (restauracja „Carina" w Brzozie, „Gospoda u Baby Jagi" w Brzozie, karczma „Zbyszko" w Prądocinie, restauracja „Leśniczanka" w Nowej Wsi Wielkiej oraz hotel „Brzoza" w Brzozie) i noclegowa (hotel „Brzoza" w Brzozie oraz Ośrodek Wypoczynkowy „Brzoza" w Pieckach).

MIASTO I GMINA PAKOŚĆ

Pakość to ponad 650- letnie miasto, którego bogatą historię i pamiątki architektoniczne powinien poznać każdy. Lokalizacja na pograniczu Kujaw i Pałuk w otoczeniu wielu jezior oraz przepływającej przez nie rzeki Noteć stwarza doskonałe warunki dla wypoczynku i rekreacji wodnej, a brak wielkiego przemysłu i historyczna zabudowa Pakości gwarantują turystom zadowolenie z pobytu w tym mieście. Na szczególną uwagę zasługuje jedna z trzech najstarszych polskich Kalwarii- Kalwaria Pakoska, wzniesiona w XVII wieku, składająca się z kompleksu 25 kaplic i tworząca zarazem jeden z nielicznych w kraju parków kulturowych. Kalwaria do dziś zachowała znakomity styl architektoniczny oraz tradycję nocnej Drogi Krzyżowej, od zawsze gromadzącej tłumy wiernych. Niemniej ważne zabytki z terenu gminy Pakość to w szczególności neogotycki pałac w Jankowie oraz romański kościół pw. św. Małgorzaty w Kościelcu z przeł. XII i XIII w. Pakość to także gmina, która stwarza przedsiębiorcom korzystne warunki do inwestowania poprzez realizację programów pomocowych oraz udostępnienie dogodnych terenów pod inwestycje. Tereny te wyróżnione zostały przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A. w ramach ogólnopolskiego konkursu ,,Grunt na Medal."

GMINA SANTOK

Gmina Santok, to jedna z perełek krajobrazowych i przyrodniczych województwa lubuskiego. Sieć drogowa oraz fragment historycznej linii kolejowej Berlin-Królewiec, nie stwarza trudności w połączeniu gminy z otoczeniem.

Santok to jedna z najstarszych miejscowości w Polsce, już w VII w. powstała osada przekształcona w dużą twierdzą strzegącą zachodniej granicy Państwa - Gall Anonim pisał o nim: „Regni kustodia et clavis" (Strażnica i klucz Królestwa). Pozostałości grodu można obejrzeć na stanowisku archeologicznym, a barwną przeszłość prześledzić w Muzeum Grodu Santok. Gmina to również inne zabytki (np. dzwonnica, wieża kamienna, kościoły). Atutem gminy jest jej malownicze położenie oraz bogactwa natury. Północna część to wyniosła krawędź moreny, z której rozciąga się przepiękny widok na doliny: Warty i meandrującej Noteci, oraz na Rezerwat „Zakole Santockie", z ponad 250 letnimi dębami. Wytyczone ścieżki rowerowe prowadzą m.in. do dwóch dużych kompleksów leśnych: Puszczy Gorzowskiej, gdzie znajduje się Rezerwat „Buki Zdroiskie" z silnie meandrującą, wcinającą się w morenę rzeką Santoczna i do Puszczy Noteckiej. Oba kompleksy leśne obfitują w bogate runo oraz zwierzynę łowną.

Z racji położenia u zbiegu dwóch rzek główną atrakcją i kierunkiem rozwoju gminy jest turystyka wodna. W Santoku zbiega się wiele szlaków, z których główny E 70 stanowi paneuropejski korytarz wodny. Tu również jest przystań rzeczna z nabrzeżem do cumowania, wyposażona w przyłącze energetyczne, wodne, budynek sanitarno-higieniczny, itp.

Serdecznie zapraszamy.

Wicej Informacji:

www.santok.pl, kontakt: urzad@santok.pl .

GMINA STARE KUROWO

Gmina Stare Kurowo wita zielenią, malowniczymi krajobrazami i świeżym powietrzem. Stare Kurowo położone jest przepięknie wśród wzgórz i lasów w centrum powiatu strzelecko-drezdeneckiego przy krawędzi pradoliny Noteci na skraju Puszczy Drawskiej.

Teren naszej gminy przecinają oznakowane szlaki turystyki pieszej i rowerowej. Przebiegają one przez najpiękniejsze miejsca w naszej gminie m.in. Kawczą Górę-najwyższe wzniesienie w gminie (129 m n.p.m.), z którego roztacza się wspaniały widok na panoramę Starego Kurowa i pradolin Noteci.

Na terenie gminy warto zobaczy zabytkowy kościół w Przynotecku z 1728 r. i w Starym Kurowie z 1877 r. Perełkami budownictwa sakralnego są unikatowe w konstrukcji kościoły w Głęboczku, Nowym Kurowie, Błotnicy i Pławinie, dla których okresem budowy był przełom XVIII i XIX w. Godne uwagi są także fragmenty fortyfikacji Wału Pomorskiego usytuowane na wzgórzach wzdłuż drogi wojewódzkiej Strzelce-Drezdenko, wybudowane przez Niemców w latach 1936-1937. Na uwagę zasługuje również młyn gospodarczy w Łęgowie.

Odwiedzając naszą gminę nie można zapomnieć o odwiedzeniu największych w Europie ekologicznych gospodarstw, zajmujących się hodowlą danieli, umiejscowionych w ponad 100 letnich obiektach folwarcznych, malowniczo położonych w Pławinie i Przynotecku.

Zapraszamy do odwiedzenia gminy Stare Kurowo i zachęcamy do korzystania z uroków naszej pięknej okolicy!

MIASTO I GMINA UJŚCIE

Gmina Ujście liczy 8100 mieszkańców, w jej skład wchodzi 8 sołectw: Kruszewo, Nowa Wieś Ujska, Byszki, Mirosław, Węglewo, Jabłonowo, Ługi Ujskie i Chrustowo.

Są to malownicze tereny będące częścią Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej.

Ujście leży nad dwiema rzekami Gwdą i Notecią, które tu właśnie się łączą. Kończy się tu szlak kajakowy, wiodący z miejscowości Drężno przez Piłę do Ujścia długości 145 km.

Gmina Ujście jest bardzo atrakcyjna dla wielu form rekreacji przede wszystkim dla agroturystyki, krajoznawstwa i turystyki przyrodniczej.

Na terenie gminy warto zobaczyć między innymi:

- Odbudowując się Kalwarią Ujską wybudowaną w latach 1893-1908
- Rzymsko-katolicki kościół parafialny p.w. św. Mikołaja zbudowany w stylu neobarokowym.
- Kościół ewangelicko-augsburski wybudowany przez protestantów w poł. XIX w.

Od listopada 1996 r. Ujście należy do Kapituły Najstarszych Miast i Miejscowości w Polsce. W 2008 r. obchodzono 595 rocznic nadania Ujściu praw miejskich. Największe zakłady na terenie gminy to m.in. Huta Szkła Ujście S.A., która jest najstarszym producentem opakowań szklanych w Polsce, obecnie należy do międzynarodowej grupy ARDAGH GLASS oraz Wytwórnia Podkładów Strunobetonowych w Mirosławiu. W 2006 roku została wybudowana wieża widokowa na wysokości 97 m n.p.m., która umożliwia podziwianie uroku panoramy Ujścia i okolic.

MIASTO I GMINA WIELEŃ

Wieleń to stary gród nadnotecki, miasto z wielowiekową tradycją, któremu prawa miejskie nadane zostały w 1348 r. Mieszkańcy ziemi wieleńskiej śmiało patrzą w przyszłość, doceniając siłę historii i tradycji regionu.

Wieleń jest największą pod względem powierzchni gminą województwa wielkopolskiego. Zajmuje powierzchnię 428,32 km^2, którą w 67% stanowią lasy z obszarami chronionego krajobrazu. To tutaj rozciągają się tereny pięknej Puszczy Noteckiej, znanej z obfitości runa leśnego, zwierzyny łownej, czystych jezior i rzek. Uwagę przyciąga, przepływająca wzdłuż rynku miasta rzeka Noteć, której dolina zwana jest europejskim korytarzem ekologicznym i stanowi biocentrum o znaczeniu międzynarodowym. Układ przestrzenny miasta zbudowany jest prostopadle do rzeki Noteć. W mieście zachował się unikatowy średniowieczny układ ulic.

Wieleń jest również dobrze rozwijającym się ośrodkiem gospodarczym północno- zachodniej części regionu. To właśnie z Wieleniem kojarzone są znane w kraju i na świecie marki produktów i usług oferowanych przez zakłady: KETTLER, THULE, DANEX, PATRIA- TOP, EL-DRUT. Przebiegają tędy linie kolejowe: Tczew- Kostrzyn, Poznań- Szczecin oraz międzynarodowa trasa rowerowa R1 z Boulogne we Francji do Sankt Petersburga i Moskwy. Na turystów czekają godne polecenia obiekty zabytkowe, ciekawostki przyrodnicze oraz różne atrakcje w ramach proponowanej turystyki aktywnej. Teren gminy jest wyjątkowo urozmaicony i bogaty w walory przyrodniczo-krajobrazowe.

GMINA ZŁOTNIKI KUJAWSKIE

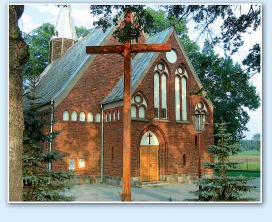

Gmina Złotniki Kujawskie położona jest na północnym krańcu Kujaw, w powiecie inowrocławskim. Z zachodniej strony graniczy poprzez Noteć z Pałukami, z północnej z Puszczą Bydgoską. Urozmaiceniem rzeźby terenu są pagórki morenowe oraz ciąg jezior, z których najatrakcyjniejszym jest jezioro Tuczno.

Przepływająca przez teren gminy rzeka Noteć połączona z licznymi jeziorami za pośrednictwem strug i kanałów, stwarza doskonałe warunki do uprawiania kajakarstwa i innych sportów wodnych. Łączy ona obszar gminy drogą wodną z innymi regionami.

Gmina Złotniki Kujawskie ze względu na urodzajne gleby zdominowana jest przez rolnictwo, liczące ponad siedemset lat historii.

W krajobraz okolicy, ze względu na jej rolniczy charakter i dzieje związane z ziemiaństwem, głęboko wpisane są przepiękne XIX i XX-wieczne kompleksy dworsko-pałacowe wraz z przydworskimi parkami oraz przydrożne kapliczki. Do najciekawszych architektonicznych i sakralnych zabytków nale m.in. XIX-wieczne zespoły dworskie w Będzitowie, Jordanowie, Kobelnikach, Krężołach, Leszczach, Mierzwinie, Rucewku, Rucewie, Tucznie, XIX-wieczny kościół pw. św. Piotra i Pawła w Tucznie, w którym znajdują się zabytkowe renesansowe dzieła sztuki sakralnej oraz XX-wieczny kościół pw. św. Marii Magdaleny w Lisewie Kościelnym wraz z pomnikiem „Pieta" na pobliskim cmentarzu parafialnym

Na terenie gminy na szczególną uwagę zasugują najstarsze, malowniczo położone wsie. Wśród nich Dźwierzchno, które w latach 966-1025 było siedzib biskupów kujawskich. Przez wieś tą przebiegał szlak bursztynowy, łąc zący południe Europy z Bałtykiem, a także szlak królewski, łączący Kraków i Śląsk z Pomorzem. Odkryto tam ślady osadnictw datowanych na wczesną epokę żelaza (500-2000 p.n.e.) oraz relikty budynku z XIII-XIV w. Innymi atrakcyjnymi wsiami są: Lisewo Kościelne - wieś rycerska z XI wieku, położona między malowniczymi jeziorami; Tuczno - jego udokumentowane dzieje sięgają XIII wieku; Palczyn - w czasie „potopu szwedzkiego" toczyły się w jego okolicach potyczki między zwolennikami króla Jana Kazimierza a stronnikami Jerzego Lubomirskiego. Gmina Złotniki Kujawskie to jeden z najbardziej urokliwych zakątków powiatu inowrocławskiego. Jej teren zamieszkuje ponad 9 tys. mieszkańców.

Gmina jest przyjazna dla inwestorów. Posiada dobrze rozwiniętą infrastrukturę techniczną i społeczną. Jest w 100 % zwodociągowana, w 60 % - skanalizowana, z dobrze rozwiniętą siecią dróg. W planie zagospodarowania przestrzennego wydzielone są tereny inwestycyjne, sportowo-rekreacyjne, letniskowe.

Rzeka Noteć i prowadzący nią szlak wodny, liczne jeziora oraz przepiękne zabytkowe dworki, parki i zieleńce, a w nich pomniki przyrody, sprawiają, że okolice są atrakcyjne krajobrazowo i turystycznie.

GMINA ZWIERZYN

Serdecznie zapraszamy do odwiedzenia gminy Zwierzyn, gdzie każdy turysta, miłośnik przyrody i spokoju znajdzie coś dla siebie. Przepiękne widoki z perspektywy Noteci, malownicze starorzecze, bogata fauna i flora, przyjazne bobry, oswojone strusie, kilometry ścieżek rowerowych, to tylko nieliczne atrakcje, które tutaj czekają i są na wyciągnięcie ręki. Miłośników fortyfikacji zachwyci fragment umocnień Wału Pomorskiego - poruszając się wzdłuż wytyczonego „Szlaku bunkrów" można obejrzeć 18 obiektów Pozycji Noteckiej, jeden z zachowanych w całości, na pewno warto zobaczy. Łąki nadnoteckie z unikalnym system kanałów to idealne miejsca na przejażdżki lub rajdy konne. Spacerując boso po rannej rosie na trawie można się rozkoszować ciszą i spokojem z dala od zgiełku miasta. Każdy wędkarz wyjedzie od nas z „taaaką" rybą złowioną w Noteci lub Jeziorze Żwirka. Nasza gmina jest wyjątkowo atrakcyjnym terenem dla grzybiarzy, a grzybobranie gwarantuje aktywny wypoczynek i emocje związane z poszukiwaniem grzybów. Bardzo malownicze są również rzeczki Pełcz i Santoczna, w ich dolinach jest wiele urokliwych miejsc wykorzystywanych do odpoczynku i rekreacji. Przez cały rok odbywają się u nas liczne imprezy kulturalne i sportowe. Wierzymy, że sami się Państwo przekonacie o tym jakżyczliwi i gościnni są mieszkańcy naszej gminy.

Serdecznie zapraszamy.

ZESPÓŁ SZKÓŁ ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ IM. KMDR BOLESŁAWA ROMANOWSKIEGO W NAKLE NAD NOTECIĄ

Szkoła kształci technika żeglugi śródlądowej o kierunku ogólnym nawigacyjnym i mechanicznym, dopiero po ukończeniu szkoły absolwent specjalizuje się we właściwej specjalności mechanicznej czy nawigacyjnej. Obecnie technikum trwa 4 lata i absolwenci mogą otrzymać dyplom marynarza oraz świadectwo motorzysty okrętowego do 750 kV moc maszyn.

Absolwenci bez problemu znajdują dobrze płatną pracę na statkach żeglugi śródlądowej w Unii Europejskiej jak również na małych statkach morskich. Mogą również kontynuować naukę na Akademiach Morskich w Szczecinie lub w Gdyni. Młodzież odbywa praktyki na statku szkolnym „Wł. Łokietek", pływając po wodach śródldowych Polski i Unii Europejskiej. Szkoła jest głównym organizatorem imprez nad Notecią dla społeczności Nakła i miast nadnoteckich.

Organizujemy: Flis Notecki – promujący Noteć pod względem turystycznym, międzynarodowa impreza z udziałem jednostek niemieckich. Święto Morza – impreza na Łazienkach miejskich dla MIESZKAŃCÓW Nakła połączona z Nocą Świętojańską.

WYŻSZA SZKOŁA ŚRODOWISKA W BYDGOSZCZY

Wyższa Szkoła Środowiska została powołana w 1998 roku. Uczelnia oferuje studia inżynierskie i uzupełniające studia magisterskie na kierunku Ochrona środowiska, studia licencjackie na kierunku Ochrona dóbr kultury i studia inżynierskie na kierunku Lotnictwo i kosmonautyka. Uczelnia kształci przyszłych specjalistów w zakresie ochrony środowiska i krajobrazu oraz ochrony dóbr kultury, inżynierów lotnictwa i kosmonautyki w specjalnościach mechanik lotniczy i zarządzanie obsługą naziemną. Wyższa Szkoła Środowiska współpracuje z zagranicznymi ośrodkami akademickimi realizując wspólne projekty oraz organizując praktyki i staże studenckie. Oferta edukacyjna WSŚ obejmuje ponadto roczne studia podyplomowe, m. in.: Bezpieczeństwo i higiena pracy, Audyt energetyczny, Odnawialne zasoby i źródła energii, Zarządzanie w ochronie środowiska i gospodarka odpadami oraz kursy zawodowe, np. Kurs obsługi naziemnej lotniska, Kurs przygotowawczy dla stewardess/stewardów, Kurs rewaloryzacji i pielęgnacji zabytkowej zieleni.

FUNDACJA „PARTNERSTWO DLA KRAJNY I PAŁUK"

Fundacja „Partnerstwo dla Krajny i Pałuk" zrealizowała m.in. projekt „Łączy nas Noteć", w ramach którego dokonano ewidencji atrakcyjnych miejsc i szlaków na terenie „Partnerstwa...", przygotowano zbiorczą mapę i rozpoczęto znakowanie szlaków rowerowych. W wyniku realizacji projektu wyznaczono i oznakowano trzy nowe szlaki projektu: zielony, żółty i niebieski o łącznej długości 170 km. Niezależnie od szlaków rowerowych wyznaczono również szlaki wodne i wydano przewodnik turystyki wodnej, zawierający ewidencję dróg wodnych na tym terenie oraz określający wodne szlaki turystyczne. Sfinansowano opracowanie koncepcji budowy „Mariny" w Nakle, która będzie stanowić zdecydowane wsparcie dla turystyki wodnej na Noteci. Starostwu nakielskiemu udało się wpisać budowę przystani na Noteci jako projektu kluczowego do Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-13. Należy mieć nadzieję, że za kilka lat będzie można cumować na tej przystani i korzystać z szeregu nadnoteckich atrakcji.

ŻEGLUGA BYDGOSKA SP. Z O.O.

Historia firmy

1891 Po upływie ponad 100 lat od otwarcia Kanału Bydgoskiego powstaje pierwsze przedsiębiorstwo żeglugowe w Bydgoszczy o nazwie Bromberg Schleppschiffart. Było to towarzystwo akcyjne założone przez niemieckich finansistów i przemysłowców.

1920 W styczniu Bromberger Schleppschiffartwznawia swoją działalność, ale już pod flagą biało- czerwoną. Przedsiębiorstwo jest nadal towarzystwem akcyjnym.

1925 W czerwcu w Sądzie Powiatowym w Bydgoszczy zarejestrowany został nowy statut Firmy, gdzie nazwa przedsiębiorstwa zostaje zmieniona z Bromberger Schleppschiffart na Lloyd Bydgoski.

1939 We wrześniu po rozpoczęciu działań wojennych przez Niemców część bydgoskiego taboru pływającego została zarekwirowana przez Wojsko Polskie: jedne jednostki wykorzystano do ewakuacji różnych urzędów z Bydgoszczy, drugie służyły za pływające magazyny żywnościowe.

1940 W kwietniu rozpoczyna się pierwszy okupacyjny sezon nawigacyjny. Niemieckie barki motorowe kursują w tamtym czasie przez Bydgoszcz – z Rzeszy Niemieckiej do Prus Wschodnich i z Prus do Rzeszy.

1945 W marcu tego roku Lloyd Bydgoski zostaje upaństwowiony.

1945 Bydgoski armator kilkakrotnie ulega reorganizacji w wyniku czego zmienia się również jego nazwa. Przestając być Lloydem Bydgoskim, początkowo staje się ekspozyturą „Żeglugi na Wiśle", później „Żeglugi śródlądowej", następnie „Polskiej Żeglugi Śródlądowej" i znowu „Żeglugi na Wiśle".

1954 Przedsiębiorstwo uzyskuje samodzielność prawną i funkcjonuje pod nazwą „Bydgoska Żegluga na Wiśle".

1962 Następuje ostania zmiana nazwy przedsiębiorstwa na „Żeglugę Bydgoską".

1963 Żegluga Bydgoska rozpoczyna regularne przewozy do Europy Zachodniej po Renie, Menie, Wezerze docierając poprzez NRD, RFN, do Francji i Szwajcarii.

1995 Przedsiębiorstwo zostaje przekształcone w Spółkę Akcyjną na podstawie Ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji z dnia 30.04.1993 roku.

1996 Akcje Żeglugi Bydgoskiej zostają wniesione do VII NFI.

1999 Wydzielenie z Żeglugi Bydgoskiej S.A. stoczni i utworzenie spółki zależnej Stocznie Śródlądowe Żeglugi Bydgoskiej Spółka z o.o.

2003 Wykupienie firmy z VII NFI przez IZO-ERG z Gliwic, a następnie od IZO-ERG przez Odratrans S.A.

2004 Odratrans staje się większościowym akcjonariuszem Żeglugi Bydgoskiej S.A.; powst. Grupa Kapitałowa Odratrans.

2005 Zostaje powołana spółka Porty Żeglugi Bydgoskiej Sp. z o.o., która zarządza portami przeładunkowymi w Kostrzynie n/Odr, Malborku, Ujściu, Bydgoszczy i jest ściśle związana z Żeglugą Bydgoską Spółka Akcyjna.

2009 Sp ółka Porty Żeglugi Bydgoskiej Sp. z o.o. zostają przemianowane na Żeglugę Bydgoską Sp. z o.o.

ZWIĄZEK MIAST I GMIN NADNOTECKICH W NAKLE NAD NOTECIĄ

,,My miasta i gminy Rzeczypospolitej Polskiej leżące nad rzeką Noteć, zebrane w Nakle nad Notecią oświadczamy uroczyście, że wolą naszą jest powołać Stowarzyszenie miast i gmin naszych pod nazwą ,,Związek Miast i Gmin Nadnoteckich" dla realizacji programu ,,Przywrócić Noteć miastom i gminom oraz ich społeczeństwom."

Akt założycielski, 27 stycznia 2000 r.

Związek Miast i Gmin Nadnoteckich w Nakle nad Notecią jest jedną z pierwszych organizacji, która szeroko postrzega problem rewitalizacji śródlądowych dróg wodnych w Polsce.

Z jego powstaniem wiąże się zawarcie Porozumienia na lata 2000 - 2020, którego sygnatariusze reprezentujący samorządy nadnoteckie zobowiązali się do współpracy na rzecz poprawy stanu infrastruktury Noteci. Związek działa na terenie województw: kujawsko - pomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego. Podejmowane inicjatywy służą w szczególności rozwijaniu turystyki wodnej na Noteci, do której ta ,,naturalna i niezwykła rzeka" ze swoimi krajobrazami oraz zabytkowymi śluzami jest wprost stworzona. Równolegle kreowane są inne produkty turystyczne ujęte w Strategii ,,Program Rozwoju Produktu Turystycznego oraz Kreacja Marki dla Gmin Nadnoteckich".

Członkowie Związku mają świadomość, że strategia turystycznego rozwoju gmin nadnoteckich musi być wkomponowana w koncepcję kompleksowej ochrony wód Noteci. Znaczącym krokiem w kierunku zagospodarowania nabrzeży w regionie był udział Związku w projekcie ,,Wykorzystanie śródlądowych dróg wodnych dla rozwoju regionalnego- InWater" (Baltic Sea Region INTERREG III B). Doświadczenie zdobyte w programie bałtyckim pod kierunkiem Partnera wiodącego Politechniki Gdańskiej szybko zaowocowało bardziej ukierunkowaną strategią działania i opracowaniem dokumentacji dotyczącej budowy przytani i stanic wodnych na Noteci. Związek uhonorowano prestiżową ,,Nagrodą Przyjaznego Brzegu" w roku 2008 za oznakowanie noteckiego szlaku wodnego i projekt sieciowej współpracy. Dotychczasowa aktywność została dostrzeżona przez Urzędy Marszałkowskie, które ujęły w swoich Regionalnych Programach Operacyjnych projekty budowy przystani wodnych jako kwalifikujące się do dofinansowania.

Aktualnie realizowane są inwestycje dla ożywienia obszarów położonych wzdłuż rzek, tworzących ,,Wielką Pętlę Wielkopolsko- Lubusko- Kujawsko- Pomorską" (Warta, Noteć, Kanał Bydgoski, Kanał Notecki, jez. Gopło, Kanał Ślesiński).